ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαρτίου **1943** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **69**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Ν. Δ. 2209. Περὶ χορηγήσεως προσθέτου ἐπιδόματος εἰς ὁπλίτας παθόντας ἐκ φυματιώσεως ἕνεκα τῶν κακουχιῶν τοῦ πολέμου 1940—41. 1
Ν. Δ. 2210. Περὶ μειώσεως τοῦ φόρου γεωργικῆς παραγωγῆς εἰς χρῆμα τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1942—43 καὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῆς ἐγγείου φορολογίας. 2
Ν. Δ. 2211. Περὶ τῶν εἰσφορῶν ὑδροληψίας ἐπὶ μεταβιβάσεως ἀκινήτων ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ περιχώροις. 3
Ν. Δ. 2212. Περὶ ἀναστολῆς ἰσχύος διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 1255)1942 περὶ ρυθμίσεως τῆς διαθέσεως τῶν ἐν τῇ χώρᾳ ἀποθεμάτων χημικῶν λιπασμάτων. 4
Ν. Δ. 2225. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ὀργανώσεως Σώματος Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διατάξεων, τῶν νόμων 4819, 5598 καὶ 6145, Π. Διατάγματος τῆς 17 Σεπτεμβρίου 1934. 5
Ν. Δ. 2228. Περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ καταργήσεως ἐνίων διατάξεων φορολογικῶν τινων νόμων. 6

Κανονιστικὰ Διατάγματα

Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας τῶν Δικηγόρων Ἰωαννίνων.. 7
Περὶ ἀποσπάσεως κοινότητος ἐκ τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἐορδαίας εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον Κοζάνης 8
Περὶ ἐγκρίσεως τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου Τριπόλεως 9
Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Δημοσίου Μαιευτηρίου Ἀθηνῶν. 10

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2209)1943

Περὶ χορηγήσεως προσθέτου ἐπιδόματος εἰς ὁπλίτας παθόντας ἐκ φυματιώσεως ἕνεκα τῶν κακουχιῶν τοῦ πολέμου 1940—41.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 30 Ἀπριλίου)2 Μαΐου 1941 «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων» ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

1. Ὁπλῖται τοῦ Στρατοῦ Ξηρᾶς, Θαλάσσης, Ἀέρος καὶ Χωροφυλακῆς, παθόντες ἐκ φυματιώσεως ἕνεκεν τῶν κακουχιῶν τοῦ πολέμου 1940—41 καὶ λαμβάνοντες σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου, λαμβάνουσι κατὰ μῆνα, ὡς πρόσθετον ἐπίδομα τὰ 25 ο)ο ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἀπολαυῶν των, ὁμοῦ μετ' αὐτῶν καὶ κατὰ τ' αὐτὰ χρονικὰ διαστήματα.

2. Ἡ καταβολὴ τοῦ προσθέτου τούτου ἐπιδόματος, γενομένη λόγῳ τῶν σημερινῶν εἰδικῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς, θὰ ἰσχύσῃ ἐπὶ ἓξ πλήρεις μῆνας.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ 1ης Μαρτίου 1943.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Φεβρουαρίου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Ν. ΚΑΛΥΒΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαρτίου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ν. ΜΑΡΚΟΥ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2210)1943

Περὶ μειώσεως τοῦ φόρου γεωργικῆς παραγωγῆς εἰς χρῆμα τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1942—43 καὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῆς ἐγγείου φορολογίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 τῆς 30 Ἀπριλίου) 2 Μαΐου 1941 Νομ. Διατάγματος «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων» ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ὁ κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 483)1941 Νομοθετικὸν Διάταγμα, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη, φόρος γεωργικῆς παραγωγῆς εἰς χρῆμα τοῦ Οἰκονομικοῦ ἔτους 1942-43 εἰσπράττεται ἐφεξῆς ὑπολογιζόμενος εἰς τὰ ἑβδομήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (70ο)ο) αὐτοῦ.

2. Ἡ βεβαίωσις τοῦ ὡς ἄνω φόρου θέλει ἐξακολουθήσει συντελουμένη κατὰ τὴν ὁριζομένην ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 483) 1941 Νομοθ. Διατάγματος, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη, διαδικασίαν καὶ ἐπὶ τῶν ἰσχύοντι φορολογικῷ συντελεστῇ 10 ο)ο, ἡ δὲ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 μείωσις τούτου ἐνεργεῖται οἰκοθεν ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ταμίου, ἐξοφλοῦντος τὴν κατὰ τὸν οἰκεῖον τίτλον εἰσπράξεως ὀφειλὴν ἑκάστου φορολογουμένου ἐπὶ καταβολῇ ὑπὸ τούτου, κατὰ τὰς καθωρισμένας προθεσμίας καὶ δόσεις, ἢ ἐφ' ἅπαξ, τῶν 70 ο)ο τοῦ ποσοῦ ταύτης.

3. Ἐὰν κατεβλήθη πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἡ πρώτη δόσις τοῦ φόρου, αἱ λοιπαὶ δύο δόσεις ὑπολογίζονται ἐπὶ τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ ποσοῦ τῶν 70 ο)ο τοῦ βεβαιω-

θέντος φόρου καὶ τοῦ καταβληθέντος ποσοῦ τῆς πρώτης δόσεως. Ἐὰν δὲ κατεβλήθησαν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος αἱ δύο δόσεις τοῦ φόρου, ὀφείλεται ὡς τρίτη δόσις τὸ ὑπόλοιπον μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ποσοῦ τῶν 70 ο)ο τοῦ βεβαιωθέντος φόρου. Ἐὰν τέλος κατεβλήθη πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τοῦ βεβαιωθέντος φόρου ἢ μέρος ὑπερβαῖνον τὰ 70 ο)ο αὐτοῦ, ἡ ἐπὶ πλέον καταβληθεῖσα διαφορὰ ἐπιστρέφεται.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐπιτρέπεται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς ἐνδιαφερομένης Κοινότητος μείωσις τοῦ ὁριστικῶς καθορισθέντος διὰ ταύτην, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 483)1941 Νομοθ. Διατάγματος, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη, φόρου γεωργικῆς παραγωγῆς εἰς χρῆμα, ἐφ' ὅσον ἀποδεδειγμένως ὁ φόρος οὗτος, ἕνεκα ὑπερβολικῆς ἀπατιμήσεως τῆς ἀξίας τῶν προϊόντων ἢ κατ' ἐσφαλμένην ἐκτίμησιν τῶν πραγματικῶν περιστατικῶν ἢ κατὰ παρερμηνείαν τοῦ νόμου, καθωρίσθη εἰς ποσὸν κατὰ εἴκοσιν τοῖς ἑκατὸν (20 ο)ο) τοὐλάχιστον ἀνώτερον τοῦ πράγματι ἀναλογοῦντος εἰς τὴν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Κοινότητος παραγωγὴν γεωργικῶν προϊόντων ὑποκειμένων εἰς τὸν ὡς ἄνω φόρον.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 αἴτησις τῆς Κοινότητος ἀσκεῖται ἐντὸς προθεσμίας δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὁριστικοποιήσεως τοῦ καθορισμοῦ τοῦ φόρου, τῆς προθεσμίας ταύτης παρατεινομένης μέχρι δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον ἔληξεν ἢ λήγει πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος.

3. Ἡ αἴτησις, ἀπευθυνομένη πρὸς τὴν Ἐκδικαστικὴν Ἐπιτροπὴν ἐνστάσεων τῆς φορολογίας καθαρῶν προσόδων, κοινοποιεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἢ ἐγχειρίζεται πρὸς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον, ἐπαληθευομένη δὲ παρὰ τούτου καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ σημεῖα, εἰσάγεται μετὰ πάντων τῶν σχετικῶν στοιχείων καὶ εἰδικῆς ἐκθέσεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου εἰς τὴν Ἐκδικαστικὴν Ἐπιτροπὴν ἐνστάσεων καὶ ἐκδικάζεται παρὰ ταύτης κατὰ προτίμησιν τηρουμένης τῆς ἰσχυούσης ἐνώπιον αὐτῆς διαδικασίας, τῇ συμμετοχῇ δὲ ὡς τρίτου μέλους γεωργοκτηματίου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς ἕδρας τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ ἄσκησις αἰτήσεως τῆς Κοινότητος κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 2 δὲν παρακωλύει τὴν κατανομὴν καὶ βεβαίωσιν τοῦ ὁριστικῶς κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 483)1941 Νομοθετικὸν Διάταγμα, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη, καθορισθέντος διὰ τὴν Κοινότητα φόρου.

2. Διὰ τῆς ἀποφάσεώς της ἡ Ἐκδικαστικὴ Ἐπιτροπή, ἐφ' ὅσον ἀποδέχεται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν αἴτησιν τῆς Κοινότητος, καθορίζει τὸ κατὰ τὴν κρίσιν της ποσοστὸν ἐπὶ τοῖς ἑκατόν, καθ' ὃ δέον νὰ μειωθῇ ὁ ὁριστικῶς καθορισθεὶς φόρος τῆς Κοινότητος. Τὸ ποσοστὸν τοῦτο δέον νὰ εἶναι ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀκέραιος ἀριθμός, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τούτου ἐνεργεῖ ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς κατανομῆς ἢ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ταμίου, ἐφ' ὅσον ὁ πίναξ κατανομῆς κηρυχθεὶς ἐκτελεστὸς παρεπέμφθη πρὸς τοῦτον, μείωσις τοῦ ποσοῦ τῆς ἐν τῷ πίνακι τούτου ἐγγραφῆς ἑκάστου φορολογουμένου.

3. Εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιφυλάσσεται ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ δικαίωμα νὰ τροποποιῇ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ τὰς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐκδιδομένας ἀποφάσεις τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐνστάσεων ἢ καὶ νὰ διατάσσῃ τὴν μὴ ἐκτέλεσιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐπιτρέπεται ἀναθεώρησις ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ φορολογουμένου ὁριστικῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸν πίνακα κατανομῆς τοῦ φόρου γεωργικῆς παραγωγῆς εἰς χρῆμα τῆς Κοινότητος διὰ τοὺς κατωθι περιοριστικως αναφερομενους λογους:

α) Ὑσακις ενεγραφη προσωπον μὴ ὑπεχον φορολογικὴν ὑποχρέωσιν ὡς μὴ εχον εις την κυριοτητα ἢ κατοχὴν αυτοῦ γαιας ἢ ὡς μὴ καλλιεργήσαν πανταπασι τὰς γαιας του κατα το ἔτος της φορολογίας ἢ ὡς μὴ καλλιεργήσαν ταύτας διὰ γεωργικῶν εἰδῶν ὑποκειμένων εις τον εις χρῆμα φόρον.

β) Ὑσάκις ἐκ λόγων ανωτέρας βίας ὁ φορολογούμενος δὲν ἔλαβεν οὐδὲ ἠδύνατο νὰ λάβῃ γνῶσιν τῆς γενομένης ἐγγραφῆς αὐτοῦ ἢ ἔλαβε μὲν γνῶσιν αὐτῆς ἀλλα παρεκωλύθη πρὸς ασκησιν τῆς ἐνστάσεως κατὰ τῆς εγγραφῆς του ἤ, καιτοι ἀσκήσας ἔνστασιν, δὲν ἔλαβεν οὐδὲ ἠδύνατο νὰ λάβῃ γνῶσιν τοῦ χρόνου ἐκδικάσεως τῆς ἐνστάσεως μὴ παραστὰς κατὰ ταύτην.

γ) Ἐὰν ἐκ πλάνης περὶ τὰ πραγματικὰ περιστατικὰ ἢ κατὰ παρερμηνείαν τοῦ νόμου ὁ φορολογούμενος ενεγράφη εις τὸν πίνακα κατανομῆς Κοινότητος ἄλλης ἐκτὸς ἐκείνης ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας κεῖνται αἱ καλλιεργηθεῖσαι γαῖαι αὐτοῦ.

δ) Ἐὰν ὁ φορολογούμενος ενεγράφη εσφαλμένως δι' ἀριθμὸν καλλιεργηθέντων στρεμμάτων ἢ δένδρων μείζονα κατὰ 20 ο)ο τοὐλάχιστον τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν δένδρων ἢ στρεμμάτων τῆς πράγματι καλλιεργηθείσης ὑπ' αὐτοῦ ἐκτάσεως.

ε) Ἐὰν συνεπείᾳ ἐκτάκτων γεγονότων, ἐπιγενομένων τοῦ καθορισμοῦ τοῦ φόρου, προεκλήθησαν ἀποδεδειγμένως ζημίαι εις την παραγωγὴν μειωθεῖσαν κάτω τῶν τριῶν τετάρτων τῆς ἀναλογούσης εις τὸ ποσὸν τοῦ φόρου, δι' ὃ ἐνεγράφη ὁ φορολογούμενος εἰς τὸν πίνακα κατανομῆς.

2. Ἡ αἴτησις ἀναθεωρήσεως δὲν ἀναστέλλει τὴν εἴσπραξιν τοῦ φόρου, ἀσκεῖται δὲ ἐντὸς προθεσμίας δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ κηρυχθέντος ἐκτελεστοῦ πίνακος κατανομῆς τοῦ φόρου τῆς Κοινότητος. Ἡ προθεσμία αὕτη παρατείνεται μέχρι δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον ἔληξεν ἢ λήγει πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος.

3. Ἡ αἴτησις ἀναθεωρήσεως ἀπευθύνεται ἐνώπιον τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐνστάσεων τῆς φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὑπὸ τῆς ὁποίας καὶ ἐκδικάζεται κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα.

4. Ἡ Ἐκδικαστικὴ Ἐπιτροπὴ δύναται διὰ τῆς ἀποφάσεως της, ἐὰν ἐκ τῶν ὑπ' ὄψει της στοιχείων ἀποδεικνύεται, ὅτι ἡ καταλογισθεῖσα εἰς βάρος τοῦ ζητήσαντος τὴν ἀναθεώρησιν φορολογικὴ ὑποχρέωσις ἀνήκει κατὰ νόμον, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, εἰς ἕτερον πρόσωπον, νὰ διατάξῃ τὴν ἐγγραφὴν τοῦ πράγματι ὑποχρέου εἰς φόρον προσώπου, ἐνεργουμένην ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς Κατανομῆς.

Ὡσαύτως προκειμένης περιπτώσεως ἀναθεωρήσεως λόγῳ ἐγγραφῆς τοῦ φορολογουμένου εἰς τὸν πίνακα κατανομῆς ἀναρμοδίας Κοινότητος, ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐγγραφὴν τοῦ φορολογουμένου εἰς τὸν πίνακα κατανομῆς τῆς Κοινότητος, ἐν τῇ ὁποίᾳ οὗτος ἔχει τὰς γαίας του, συγχρόνως δὲ ν' αὐξήσῃ μὲν τὸ ποσὸν τοῦ καθορισθέντος διὰ τὴν Κοινότητα ταύτην φόρου κατὰ τὸ ποσὸν τοῦ παρ' αὐτῆς καθορισθησομένου φόρου εἰς βάρος τοῦ ζητήσαντος τὴν ἀναθεώρησιν, νὰ μειώσῃ δὲ τὸν φόρον τῆς Κοινότητος, ἐν τῷ πίνακι κατανομῆς τῆς ὁποίας ἐσφαλμένως ενεγράφη οὗτος, κατὰ τὸ ποσὸν τῆς ἐν αὐτῷ ἐγγραφῆς του.

Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, καθ' ἣν διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς γίνεται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει δεκτὴ ἡ αἴτησις ἀναθεωρήσεως, τὸ ποσόν, καθ' ὃ διὰ τῆς ἀπαλλαγῆς ἢ μειώσεως τοῦ φόρου τοῦ ἐνασκήσαντος ταύτην φορολογουμένου ἐλαττοῦται ὁ κατανεμηθεὶς φόρος τῆς Κοινότητος, δὲν ἐπιμερίζεται μεταξὺ τῶν λοιπῶν ἐγγεγραμμένων ἐν τῷ πίνακι κατανομῆς παραγωγῶν, ἀλλ' ἐκπίπτεται εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 5.

Οἱ ἐνοικιασταὶ τοῦ εἰς εἶδος φόρου καὶ προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιοποιησίμων ἐλαιῶν, τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1942)43 ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρεώσεως καταβολῆς ἀναλόγου μέρους τῆς, δι' ἣν προσφορὰ αὐτῶν, ποσότητος ἐλαίου, ἐφ' ὅσον ἤθελε βεβαιωθῇ ὅτι ὑπέστησαν θετικὴν ζημίαν ἐκ τῆς διαχειρίσεως τῆς ἐνοικιασθείσης προσόδου, ἡ δὲ θετικὴ αὕτη ζημία ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον α') εἰς θεομηνίαν β') εἰς σύγχισιν τῶν ὁρίων τῆς ἐνοικιασθείσης περιφερείας, γ) εἰς τυχὸν ἐπελθοῦσαν διαρροὴν τῆς ἐνοικιασθείσης προσόδου, συνεπείᾳ γεγονότων λαβόντων χώραν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν χρονικὸν διάστημα μεταξὺ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνεργείας τῆς δημοπρασίας καὶ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως τῶν πρακτικῶν αὐτῆς εἰς τοὺς ἀναδειχθέντας ἐνοικιαστὰς καὶ δ') εἰς λόγους ἀνωτέρας βίας, ἐξ ὧν κατέστη ἀνέφικτος ἡ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἴσπραξις τοῦ φόρου καὶ τοῦ παρακρατήματος.

Ἄρθρον 6.

Ἐνοικιασταὶ τοῦ εἰς εἶδος φόρου καὶ προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιοποιησίμων ἐλαιῶν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1942–43 κηρυχθέντες ἔκπτωτοι, διότι δὲν ἀνέλαβον τὴν διαχείρισιν τοῦ ἐνοικιασθέντος φόρου καὶ παρακρατήματος ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας ἀπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας, ἀπαλλάσσονται τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ὑποχρεώσεών των ἐφ' ὅσον ἤθελε βεβαιωθῇ ὅτι ἡ μὴ ἐγκατάστασις αὐτῶν ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον α') εἰς λόγους ἀνωτέρας βίας καὶ β') εἰς ἀποχὴν τούτων ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεώς των λόγῳ ἐπελθούσης διαρροῆς τῆς ἐνοικιασθείσης προσόδου, συνεπείᾳ γεγονότων λαβόντων χώραν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν χρονικὸν διάστημα μεταξὺ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνεργείας τῆς δημοπρασίας καὶ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως τῶν πρακτικῶν αὐτῆς εἰς τοὺς ἀναδειχθέντας ἐνοικιαστάς.

Ἄρθρον 7.

1. Οἱ δικαιούμενοι τῆς κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἀπαλλαγῆς ὑποχρεοῦνται, ὅπως, ἐντὸς διμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νομ. Διατάγματος, ὑποβάλωσιν εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον αἴτησιν, εἰς ἣν δέον νὰ ἐπισυνάπτωνται τὰ σχετικὰ στοιχεῖα ἀποδείξεως τῆς θετικῆς ζημίας, ἣν οἱ αἰτούμενοι ὑπέστησαν, ἢ τῶν λόγων τῆς μὴ ἐγκαταστάσεώς των.

2. Αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 αἰτήσεις, ἐπαληθευόμεναι ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ὑποβάλλονται μετὰ τῆς σχετικῆς ἐκθέσεως ἐπαληθεύσεως εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐπιθεωρητὴν τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας, ὅστις ὑποβάλλει αὐτὰς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονμικῶν μετὰ τῆς ἐπ' αὐτῶν γνώμης του.

Ἄρθρον 8.

1. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον αἰτήσεων ἀποφαίνεται ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη α) ἐξ ἑνὸς Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς προέδρου, β) ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας, γ) ἐκ τοῦ ἁρμοδίου Διευθυντοῦ τῆς αὐτῆς Γενικῆς Διευθύνσεως, δ) ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διευθύνσεως Ταμειακῆς Ὑπηρεσίας τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ ε) ἐκ τοῦ Τμηματάρχου τοῦ Τμήματος τῆς Διευθύνσεως Ἐγγείου Φορολογίας καὶ Φορολογίας Κεφαλαίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Τὸν Σύμβουλον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ἕτερος Σύμβουλος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὁριζόμενος ὡσαύτως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, τὰ λοιπὰ δὲ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς οἱ νόμιμοι ἀναπληρωταὶ αὐτῶν.

Ὡς Γραμματεὺς προσλαμβάνεται εἷς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὁριζόμενος δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς.

3. Αἱ ἀποφάσεις τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐπιτροπῆς εἶναι τελεσίδικοι καὶ ἀμετάκλητοι διά τε τοὺς αἰτοῦντας καὶ τὸ Δημόσιον, γνωστοποιοῦνται δὲ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των εἰς τὸ ἁρμόδιον Τμῆμα τοῦ Ὑπουργείου.

4. Ἀπόσπασμα τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποφάσεων κοινοποιεῖται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Τμήματος ἐντὸς πέντε (5) ἡμερῶν εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον, ὅστις ἐντὸς προθεσμίας ἑπτὰ (7) ἡμερῶν ἀποστέλλει ἀντίγραφα τούτων εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους.

Ἄρθρον 9.

1. Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος νόμου δύναται ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 8 ν' ἀναγνωρίσῃ διὰ τῆς ἀποφάσεώς της τὴν ἔκπτωσιν μέρους ἢ τοῦ ὅλου τοῦ ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν ὀφειλομένου ὑπολοίπου ἐνοικίου καὶ τὴν καταβολὴν τοῖς μετρητοῖς μέρους ἢ τοῦ ὅλου τῶν γενομένων ὑπ' αὐτῶν δαπανῶν ἐγκαταστάσεως καὶ διαχειρίσεως, ἐν οὐδεμιᾷ ὅμως περιπτώσει δύναται ἡ Ἐπιτροπὴ ν' ἀναγνωρίσῃ ἐπιστροφὴν μέρους τοῦ καταβληθέντος ἐνοικίου πρὸς κάλυψιν τῶν ἀνωτέρω δαπανῶν.

2. Εἰς τὰ μέλη τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος Ἐπιτροπῆς παρέχεται ἡ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1433)1942 Νομ. Διατάγματος ὁριζομένη ἀμοιβή, ὡς αὕτη ἰσχύει ἑκάστοτε.

Ἄρθρον 10.

Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2000)1942 Νομ. Διατάγματος, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἡ εἴσπραξις τοῦ φόρου, παρακρατήματος καὶ προστίμου ἐνεργεῖται βιαίως ὑπὸ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, μὴ εὑρισκομένου δὲ τοῦ προϊόντος ὅπως κατασχεθῇ, εἰσπράττεται ὡς δημόσιον ἔσοδον τὸ διπλάσιον τῆς ἀγοραίας αὐτοῦ τιμῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς. Κατὰ τῶν οὕτως ἀπειθούντων ἐλαιοπαραγωγῶν ἐπιβάλλεται καὶ ἡ ποινὴ τῆς ἐκτοπίσεως».

Ἄρθρον 11.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται ν' ἀνασταλῇ διὰ τὸ Οἰκονομικὸν ἔτος 1942)43 ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1, 2, 3, 4, 5, 6 καὶ 7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2000)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ καθορισμοῦ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακατήματος ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν βρωσίμων ἐλαιῶν κατὰ Κοινότητα καὶ κατανομῆς αὐτοῦ εἰς βάρος τῶν ὑποχρέων παραγωγῶν» διὰ τὰς περιφερείας ἐκείνας εἰς ἃς τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν ἐξεθλιψάν ἔλαιον κάτω τῶν ἑκατὸν (100) ὀκάδων ἢ συνεκόμισαν ἐλαιόκαρπον κάτω τῶν πεντακοσίων (500) ὀκάδων.

Ἄρθρον 12.

Τὸ ἐδάφιον γ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Νομ. Διατάγματος 1207)1942, ὡς ἀντικατεστάθη τοῦτο ὑπὸ τοῦ τοῦ ἄρθρου 2 παράγρ. 1 τοῦ Νομ. Διατάγματος 1394)1942, ἀντικαθίσταται καὶ συμπληροῦται, ἀφ' ἧς ἰσχυσεν, ὡς ἀκολούθως:

«Ὁ φόρος εἰς εἶδος, τὸ ὑποχρεωτικὸν παρακράτημα καὶ τὸ πρόστιμον εἰς εἶδος τῆς παρούσης καὶ τῆς προηγουμένης παραγράφου τῶν δυστροπούντων παραγωγῶν κλπ., θεωρούμενα ὡς δημόσια ἔσοδα, εἰσπράττονται εἰς εἶδος βιαίως ὑπὸ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς. Μὴ ἐξαρκοῦντος τοῦ εὑρεθέντος προϊ-

όντος ή μή εύρισκομένου, ὅπως κατασχεθῆ, εἰσπράττεται εἰς δραχμάς, ὡς δημόσιον ἔσοδον, τὸ διπλάσιον τῆς ἀγοραίας τιμῆς λιανικῆς πωλήσεως τοῦ προϊόντος κατὰ τὸν χρόνον τῆς πραγματοποιήσεως τῆς καταβολῆς τοῦ διπλασίου τούτου. Εἰς ἃς περιπτώσεις εἰσεπράχθη τυχὸν ἐκ τῆς ἀνωτέρω αἰτίας ποσὸν μεγαλύτερον τοῦ διπλασίου τῆς ἀγοραίας τιμῆς λιανικῆς πωλήσεως τοῦ προϊόντος, τὸ ἐπὶ πλέον εἰσπραχθὲν ποσὸν δὲν ἐπιστρέφεται».

Ἄρθρον 13.

Τὰ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει Ἄθῳ παραγόμενα γεωργικὰ προϊόντα, ἐφ' ὧν ἀπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἔτους 1942 - 43 ἐπεβλήθη ὑποχρεωτικὸν παρακράτημα, δυνάμει τῶν Νομ. Διαταγμάτων 1207 καὶ 1394)1942, καθὼς καὶ τὸ ἔλαιον, ἐλαιοποιήσιμοι καὶ βρώσιμοι ἐλαῖαι, ἐφ' ὧν ἐπεβλήθη ὑποχρεωτικὸν παρακράτημα, δυνάμει τῶν Νομ. Διαταγμάτων 1554 καὶ 1602) 1942, ἀπαλλάσσονται τοῦ διὰ τῶν ἀνωτέρω Νομ. Διαταγμάτων ἐπιβληθέντος ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος, τῆς ἀπαλλαγῆς ταύτης παρεχομένης ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῶν Νομοθετικῶν τούτων Διαταγμάτων.

Ἄρθρον 14.

1. Κυροῦνται τὸ ὑπ' ἀριθ. Π. 15591)1942 ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 84349)1942 τοιοῦτον τοῦ ἐπιτρόπου Γεωργίας «περὶ καταβολῆς ἀοσβοσίτου ἀντὶ ὀφειλομένου σίτου, κριθῆς, βρώμης, σικάλεως καὶ ὀσπρίων καὶ ἐν ἀναλογίᾳ μιᾶς καὶ ἡμισείας ὀκᾶς ἀοσβοσίτου δι' ἑκάστην ὀκᾶν ὀφειλομένου σίτου, ἴσου ποσοῦ δι' ὀφειλομένην κριθήν, βρώμην καὶ σίκαλιν καὶ δύο ὀκάδων δι' ἑκάστην ὀκᾶν ὀφειλομένων ὀσπρίων».

2. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. Π. 19246)1942 τηλεγραφικὴ ἐγκύκλιος διαταγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν «περὶ παροχῆς ὁδηγιῶν καὶ καθορισμοῦ τοῦ τρόπου ἀπογραφῆς, ἐλέγχου καὶ ἐπιβολῆς τῆς φορολογίας εἰς εἶδος ἐπὶ τῶν ὑφίμων γεωργικῶν προϊόντων».

3. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. Π. 19363)1942 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν «περὶ καθορισμοῦ ἀποζημιώσεων, ἐξόδων κινήσεως καὶ ἐκτὸς ἕδρας ἀποζημιώσεων διὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου εἰς γοῦμα Νομ. Διατάγματος 483)1941 καὶ 1736)1942 ἐπὶ γεωργικῶν προϊόντων».

4. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθμ. Π. 19364)1942 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν «περὶ καθορισμοῦ ἀποζημιώσεων, ἐξόδων κινήσεως καὶ ἐκτὸς ἕδρας ἀποζημιώσεων τῶν ἀσχολουμένων περὶ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τοῦ φόρου εἰς εἶδος ἐπὶ γεωργικῶν προϊόντων Νομ. Διατάγματος 1207)1942».

5. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ 97460)1942 τηλεγραφικὴ διαταγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας «περὶ ὑπολογισμοῦ τοῦ τρόπου καὶ τοῦ ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος ἐπὶ καλλιεργειῶν ἀοσβοσίτου εἰς Κωπαϊδικὰς ἐκτάσεις ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου τῆς παραγωγῆς μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ καταβαλλομένου εἰς ἑταιρίαν πραγματικοῦ νεωμόρου παρασυρομένου διὰ δικαιώματος συντηρήσεως ἔργων, φυλακτικῶν καὶ τρία τοῖς ἑκατὸν διὰ μεταφορικά».

6. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. Μ. 9329)1942 διαταγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν «περὶ ἀπαλλαγῆς τῆς Κοινότητος Σαΐδων, περιφερείας Καλαμῶν, τοῦ φόρου εἰς εἶδος ἐπὶ γεωργικῶν προϊόντων».

7. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. Κ. 22923)1942 διαταγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν «περὶ μὴ ὑπαγωγῆς εἰς τὴν φορολογίαν γεωργικῆς παραγωγῆς τῆς Κοινότητος Ταυρωνίου Κισσάμου Κρήτης».

8. Κυροῦται ὑπ' ἀριθ. Β. 409)1942 διαταγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν «περὶ μὴ ὑπαγωγῆς εἰς τὴν φορολογίαν γεωργικῆς παραγωγῆς τῶν Κοινοτήτων Ἄνω καὶ Κάτω Κερδυλλίου Βισαλτίας».

9. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. Ε. 12867)1942 διαταγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν «περὶ μὴ ὑπαγωγῆς εἰς τὴν φορολογίαν γεωργικῆς παραγωγῆς τῆς Κοινότητος Μεσοβούνου Ἐορδαίας».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Φεβρουαρίου 1943

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Ν. ΚΑΛΥΒΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαρτίου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ν. ΜΑΡΚΟΥ

(3)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2211)1943.

Περὶ τῶν εἰσφορῶν ὑδροληψίας ἐπὶ μεταβιβάσεως ἀκινήτων ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ περιχώροις.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου)2 Μαΐου 1941 ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

1. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ σύνταξις συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου μεταβιβάζοντος τὴν κυριότητα ἀκινήτου ὑποκειμένου κατὰ τὸν νόμον εἰς ὑποχρεωτικὴν ὑδροληψίαν ἐκ τῆς διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου διαχειριζομένης τὴν ἵδρυσιν Ἀνωνύμου Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Ὑδάτων τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων, ἂν μὴ προσαρτηθῇ παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου εἰς τὸ ὑπ' αὐτοῦ συντασσόμενον συμβόλαιον πιστοποίησις τῆς Ἑταιρείας Ὑδάτων, ἐμφαίνουσα ὅτι ὁ μέλλων νὰ μεταβιβάσῃ τὸ ἀκίνητον ἰδιοκτήτης οὐδὲν ὀφείλει ἐξ εἰσφορῶν ὑδροληψίας ἢ ἐκ δικαιωμάτων ἐνοικίου μετρητοῦ ἢ ἐκ δόσεων δαπάνης παροχετεύσεως. Ὁ συμβολαιογράφος ὀφείλει νὰ ποιήσηται μνείαν τῆς ὡς ἄνω προσαρτήσεως ἐν τῷ συμβολαίῳ.

2. Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου συμβολαιογράφοι ὑπόκεινται εἰς πρόστιμον δραχμῶν 10.000—50.000 ἐπιβαλλόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων

τοῦ ἄρθρου 60 τοῦ Νόμου 1641 τῆς 3)9 Ἰανουαρίου 1919, ὡς αὗται ἔχουσι τροποποιηθῆ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Δεκεμβρίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Λ. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ, Ν. ΚΑΛΥΒΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαρτίου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ν. ΜΑΡΚΟΥ

(4)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2212)1943.

Περὶ ἀναστολῆς ἰσχύος διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 1255)1042 «περὶ ρυθμίσεως τῆς διαθέσεως τῶν ἐν τῇ χώρᾳ ἀποθεμάτων χημικῶν λιπασμάτων».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀριθ. 1 ἀπὸ 30 Ἀπριλίου)2 Μαΐου 1941 Ν.Δ. περὶ ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον

1) Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δύναται νὰ ἀναστέλληται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἡ ἰσχὺς τῶν ἄρθρων 3 ἕως 7 συμπεριλαμβανομένου τοῦ Ν. Δ. 1255)1942 «περὶ ρυθμίσεως τῆς διαθέσεως τῶν ἐν τῇ χώρᾳ ἀποθεμάτων χημικῶν λιπασμάτων, ἐπιτρεπομένης τῆς διαθέσεως αὐτῶν τοῖς μετρητοῖς καθ' ἅπασαν τὴν ἐπικράτειαν ἢ κατὰ περιφερείας.

2) Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Φεβρουαρίου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Ν. ΚΑΛΥΒΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαρτίου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ν. ΜΑΡΚΟΥ

(5)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2225)1943.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ «περὶ Κωδικοποιήσεως ὅλων τῶν περὶ Ὀργανώσεως Σώματος Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διατάξεων, τῶν Νόμων 4819, 5598 καὶ 6145, Π. Διατάγματος τῆς 17 Σεπτεμβρίου 1934.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομ. Διατάγματος «περὶ ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων» ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Αἱ παρὰ τῷ Ὑφυπουργείῳ Ἐργασίας θέσεις Ἐπιθεωρητῶν Ἐργατικῶν διαφορῶν καὶ Σωματείων αὐξάνονται κατὰ μίαν.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος τοποθετεῖται ὡς Ἐπιθεωρητὴς Ἐργατικῶν Διαφορῶν καὶ Σωματείων Β' Τάξεως, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας εἷς τῶν Ἐποπτῶν Ἐργασίας κεκτημένος ὑπερεξαετῆ τυλάχιστον εὐδόκιμον δημοσίαν ὑπηρεσίαν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς Δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Φεβρουαρίου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ μέλη

Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Ν. ΚΑΛΥΒΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Μαρτίου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ν. ΜΑΡΚΟΥ

(6)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2228)1943.

Περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ καταργήσεως ἐνίων διατάξεων φορολογικῶν τινων νόμων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 τῆς 30 Ἀπριλίου 1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Οἱ ὑποστάντες ζημίαν ἐκ βομβαρδισμοῦ ἢ ἑτέρου πολεμικοῦ γεγονότος δικαιοῦνται ὅπως αἰτήσωνται τὴν μερικὴν ἢ ὁλικὴν ἀπαλλαγὴν των ἀπὸ τῆς καταβολῆς τοῦ ἀναλυτικοῦ φόρου καθαρῶν προσόδων, τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος καὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐκτάκτων κερδῶν τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1942—43 καὶ ἐφεξῆς τοῦ ἐπιβαλλομένου ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τοῦ προκύπτοντος ἐκ τοῦ καταστραφέντος ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀκινήτου αὐτῶν ἢ τοῦ κέρδους τοῦ προκύπτοντος ἐκ τῆς ὑποστάσης ζημίαν ἐμπορικῆς, βιομηχανικῆς κλπ. ἐπιχειρήσεως ἢ βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος ἢ τοῦ εἰσοδήματος ἐκ τοῦ ἐλευθερίου ἐπαγγέλματος αὐτῶν.

Ἡ ἀπαλλαγὴ αὕτη παρέχεται ἀπὸ τοῦ φόρου τοῦ φορολογικοῦ ἔτους ὅπερ ἔπεται τοῦ οἰκονομικοῦ τοιούτου ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐπῆλθε τὸ ἐπενεγκὸν τὴν ζημίαν γεγονός.

2. Πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς φορολογητέας συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1942—43 καὶ ἐφεξῆς τῶν περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος φορολογουμένων, δὲν συνυπολογίζεται ἡ πρόσοδος ἡ ἀναλογοῦσα εἰς τὸ ποσὸν τοῦ ἀναλυ-

τικοῦ φόρου, ἀπὸ τῆς καταβολῆς τοῦ ὁποίου οὗτοι ἀπηλλάγησαν.

Ἄρθρον 2.

1. Διὰ τὴν παροχὴν τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀπαλλαγῆς δέον νὰ ὑποβληθῇ, ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ ἐπιφέροντος τὴν ζημίαν γεγονότος, αἴτησις πρὸς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 39 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων Ἐκδικαστικὴν Ἐπιτροπὴν Ἐνστάσεων τὴν ἐδρεύουσαν εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Ἐφορίαν εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας κεῖται τὸ καταστραφὲν ἀκίνητον ἢ ἡ ἐμπορικὴ ἐπιχείρησις κλπ.

Ἡ αἴτησις ἐγχειρίζεται ἐπὶ ἀποδείξει πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον, ὅστις ἐνεργεῖ καὶ τὴν ἐπαλήθευσιν αὐτῆς, ἐκδικάζεται δὲ ὑπὸ τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνστάσεων, ἀκολουθουμένης κατ' ἀναλογίαν τῆς ὑπὸ τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων διαγραφομένης διαδικασίας.

2. Ἡ Ἐκδικαστικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐνστάσεων, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει τὴν προσγενομένην ζημίαν εἰς τὸ ἀκίνητον ἢ τὴν ἐμπορικὴν ἐπιχείρησιν κλπ. τοῦ αἰτοῦντος, ὡς καὶ τὴν ἐκ ταύτης ἐπελθοῦσαν μείωσιν τοῦ εἰσοδήματος αὐτοῦ, ἀποφαίνεται κατ' ἐλευθέραν κρίσιν καὶ καθορίζει τὸ ποσὸν τοῦ ἀναλυτικοῦ φόρου, οὗτινος δέον ν' ἀπαλλαγῇ ὁ φορολογούμενος, δυναμένη νὰ ἀπορρίψῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν αἴτησιν ἀπαλλαγῆς, ἐὰν ἤθελε πεισθῇ ὅτι ἐξ ἑτέρων εὐνοϊκῶν οἰκονομικῶν περιστατικῶν συντρεξάντων ὑπὲρ τοῦ αἰτοῦντος φορολογουμένου καὶ τῆς ἐν γένει οἰκονομικῆς δυναμικότητος αὐτοῦ δὲν δικαιολογεῖται ἡ αἰτουμένη ἀπαλλαγή.

3. Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνστάσεων εἰς οὐδὲν τακτικὸν ἔνδικον μέσον ὑπόκειται. Ἐπιτρέπεται ὅμως ἀναθεώρησις τῆς ἀποφάσεως ταύτης ὑπὸ τῆς αὐτῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνστάσεων μετ' αἴτησιν τοῦ ἐνδιαφερομένου ἢ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ὑποβαλλομένην ἐντὸς προθεσμίας εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως καὶ ἐκδικαζομένην κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν.

4. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνστάσεων ἐνεργεῖται ἔκπτωσις ἢ ἐπιστροφὴ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀναλυτικοῦ φόρου, δι' ὃ παρεσχέθη ἡ ἀπαλλαγὴ καὶ ἀνάλογος τροποποίησις τῆς τυχὸν ἐν τῷ συνθετικῷ φόρῳ ἐγγραφῆς τοῦ φορολογουμένου.

5. Προκειμένου περὶ περιπτώσεων δι' ἃς ἡ προθεσμία τῆς παραγράφου 1 ἔληξεν ἤδη ἢ λήγει ἐνωρίτερον, παρατείνεται αὕτη ἐπὶ ἑξάμηνον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος.

6. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἑξαμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος δύνανται ἐπίσης νὰ ὑποβάλωσιν αἰτήσεις ἀπαλλαγῆς καὶ οἱ δυνάμει τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 395)1941 Ν. Διατάγματος καὶ 11 καὶ 12 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 953)1941 Ν. Διατάγματος δικαιούμενοι ἀπαλλαγῆς, δι' οὓς παρῆλθον ἄπρακτοι αἱ ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν προμνησθέντων ἄρθρων προβλεπόμεναι προθεσμίαι.

Ἄρθρον 3.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς φορολογίας Δ' Κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων καὶ ἐπὶ τῶν ἐκτάκτων κερδῶν τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1942 — 43 καὶ 1943 — 44 ἐπὶ τῶν ἡμεδαπῶν ξενοδοχειακῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν τὰ διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Ὀκτωβρίου 1942 Διατάγματος καθορισθέντα ποσοστὰ ἀποσβέσεως τῶν ἐγκαταστάσεων πάσης φύσεως ἢ μηχανημάτων ἢ φθαρτοῦ ὑλικοῦ τῶν γενομένων πρὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1941 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐγκαταστάσεων κλπ. τῶν γενομένων μετὰ τὴν 1ην Ἀπριλίου 1941.

Ἄρθρον 4.

Αἱ εἰς φόρον καθαρῶν προσόδων Στ' Κατηγορίας ὑποκείμεναι πρόσθετοι ἀμοιβαί, αἱ κτώμεναι ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1942 καὶ ἐφεξῆς, φορολογοῦνται αὐτοτελῶς, μόνον δὲ μὲ τόν, κατὰ περίπτωσιν, φορολογικὸν συντελεστὴν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων.

Ἄρθρον 5.

1. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«2. Ὁμοίως εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπόκειται πᾶσα ἀμοιβὴ καταβαλλομένη εἰς πραγματογνώμονας, διαιτητάς, ἐκκαθαριστὰς ἐν γένει, ἐλεγκτὰς ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, ἐκτελεστὰς διαθηκῶν, ἐκκαθαριστὰς κληρονομιῶν, κηδεμόνας σχολαζούσης κληρονομίας ὡς καὶ πᾶσα ἀμοιβὴ ἐκ συγγραφικῶν δικαιωμάτων, φορολογουμένη ἐπὶ συντελεστῇ δέκα τοῖς ἑκατὸν (10 ο)ο)».

2. Ἡ ἰσχὺς τῆς ἀνωτέρω παραγράφου 1 ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1 Ἀπριλίου 1943.

Ἄρθρον 6.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Διατάγματος 1252) 1942 ἐπεκτείνονται καὶ διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1943—44 πενταπλασιαζομένου τοῦ δι' αὐτοῦ ὁριζομένου ὁρίου ἀφορολογήτου, αἱ δὲ δι' ἕκαστον μέλος οἰκογενείας προβλεπόμεναι ἐκπτώσεις δεκαπλασιάζονται μέχρι τριῶν μελῶν.

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1385)1942 Ν. Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος ὡς δεύτερα μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν κατατάξεως ἐπιτηδευματιῶν τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου 1937 Διατάγματος «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Νόμου 5117 περὶ φορολογίας ἐπιτηδεύματος» προκειμένου περὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Καλλιθέας, Φαλήρου, Ἀμαρουσίου, Χαλανδρίου, Ν. Ἰωνίας καὶ Νικαίας, ὁρίζονται ὑποχρεωτικῶς οἱ Διευθυνταὶ τῶν οἰκείων Ταμείων, ἀναπληρούμενοι ὑπὸ ἑτέρου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου.

Ὡσαύτως ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὡς δεύτερα μέλη τῶν Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ὁρίζονται διὰ τὰς Οἰκονομικὰς Ἐφορίας τοῦ Κράτους πλὴν τῶν Ἐφοριῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Καλλιθέας, Φαλήρου, Ἀμαρουσίου, Χαλανδρίου, Νέας Ἰωνίας, Νικαίας καὶ τῶν Ἐφοριῶν ἔνθα ἐδρεύουσιν Ἐπιθεωρηταὶ Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν, οἱ Διευθυνταὶ τῶν Ταμείων, ἀναπληρούμενοι ὑπὸ ἑτέρου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου».

Ἄρθρον 8.

1. Ἐξαιρετικῶς προκειμένου περὶ ἀποφάσεων τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 39 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων Ἐπιτροπῆς δημοσιευομένων μετὰ τὴν 1 Ἀπριλίου 1943 ἐπιτρέπεται κατ' αὐτῶν ἄσκησις ἐφέσεως μόνον ἐφ' ὅσον ὁ προσδιοριζόμενος δημόσιος φόρος ἢ πρόστιμον ὑπερβαίνει τὰς ἑκατὸν χιλιάδας δραχμάς. Τὸ ὅριον τοῦτο δὲν ἰσχύει ὅσον

ἀφορᾷ τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον ὅστις δικαιοῦται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ἀσκῇ ἔφεσιν.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ αὐξομειοῦται τὸ ποσὸν του εν τῇ προηγουμενῃ παραγραφῳ ἀναφερομένου ὁρίου ανεκκλήτου των αποφάσεων.

Ἄρθρον 9.

Ἐν τῇ φορολογίᾳ ἐπὶ τῶν ἐκτάκτων κερδῶν αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 4 καὶ τῆς παραγράφου 3 του ἄρθρου 5 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 441)1941, αἱ ὁρίζουσαι τὸν τρόπον ὑπολογισμοῦ τοῦ ὁλικοῦ καὶ συνήθους κέρδους ἐπὶ των ἐπιχειρήσεων τῶν ὑποκειμένων εἰς τὰς εἰσικας φορολογίας ἐπιτηδεύματος τῶν ἐδαφίων 6, 7, 8, 9 καὶ 10 του ἄρθρου 3 του Κώδικος φορολογίας ἐπιτηδεύματος δὲν ἐφαρμόζονται προκειμένου περὶ τοιούτων ἐπιχειρήσεων, αἵτινες ἠρξαντο τῶν ἐργασιῶν των μετὰ τὴν 1ην Ἀπριλίου 1939. Ἐπὶ τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων ἡ ἐξεύρεσις τοῦ ὁλικοῦ καὶ συνήθους κέρδους αυτῶν ἐνεργεῖται κατὰ τα ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 καὶ τῶν παραγράφων 8 καὶ 10 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 441) 1941 ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 10.

Τὸ ἄρθρον 20 τοῦ Ν. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 1722)1942 «περὶ ἑρμηνείας, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν τινων νόμων» ἀντικαθίσταται ἀφ' ἧς ἰσχυσεν ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 20. 1. Εἰς ἃς περιπτώσεις, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, τὸ ὑπερτίμημα των ἐκποιηθέντων ακινήτων επιχειρήσεώς τινος ὑπόκειται εἰς φόρον καθαρῶν προσόδων Δ' Κατηγορίας, φόρον ἐπιτηδεύματος βάσει κατατάξεως καὶ φόρον ἐπὶ τῶν ἐκτάκτων κερδῶν Ν. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 441) 1941, ἐκπίπτεται ἐκ των φόρων τούτων μέχρι συμψηφισμοῦ ὁ κατὰ τὸ Ν. Διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 278)1941 καταβληθεὶς ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως φόρος ἐπὶ τοῦ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος τῶν ἀκινήτων».

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀνατρέχει ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ)τος ὑπ' ἀρ. 278)41, ὁ δὲ τυχὸν βεβαιωθεὶς ἢ καταβληθεὶς φόρος καθαρῶν προσόδων Δ' Κατηγορίας, ἐπιτηδεύματος καὶ ἐκτάκτων κερδῶν ἐκπίπτεται ἢ ἐπιστρέφεται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων, ὑποβαλλομένῃ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 11.

1. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. Π.8111 ἀπὸ 15 Μαΐου 1942 τηλεγραφικὴ Διαταγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, περὶ ἁρμοδιότητος Γενικῶν Διοικητῶν καὶ Νομαρχῶν διὰ τὸν διορισμὸν δημοσίων μελῶν φορολογικῶν Ἐπιτροπῶν.

2. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. Α. 7228 ἀπὸ 6 Ἰουνίου 1942 διαταγὴ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, περὶ ἁρμοδιότητος Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν Ἐνστάσεων.

3. Κυροῦνται ἡ πρώτη καὶ αἱ τρεῖς τελευταῖαι παράγραφοι τῆς ὑπ' ἀριθ. Π.21896 ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1942 ἐμπιστευτικῆς ἐγκυκλίου διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, περὶ προσαυξήσεως ἐπὶ τοῦ φόρου πωλήσεων ἐμπορευμάτων καὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας καταβολῆς φόρου καὶ προσαυξήσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 1793)1942.

4. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. Θ. 352 ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1943 τηλεγραφικὴ διαταγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, περὶ παρατάσεως προθεσμίας ὑποβολῆς αἰτήσεων συμβιβαστικῆς ἐπιλύσεως φορολογικῶν διαφορῶν.

5. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. Γ. 4411 τῆς 30 Ἰουνίου 1942 διαταγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰδῶν προοριζομένων πρὸς χρῆσιν τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ Προέδρου της Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

6. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. Χ.2964 τῆς 17 Ἰουλίου 1942 διαταγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰδῶν προοριζομένων διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Ὀρφανοτροφείου Χατζηκώνστα.

7. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. Π.10851 τῆς 23 Ἰουλίου 1942 διαταγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν μέσῳ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ δεμάτων προοριζομένων δι' ἰδιώτας.

8. Κυροῦνται αἱ ὑπ' ἀριθ. 47353 τῆς 22 Ἰουνίου 1942 καὶ 53552 τῆς 13 Ἰουλίου 1942 κοιναὶ ἀποφάσεις τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργῶν, δι' ὧν ἐνεκρίθη ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης σπόρων χρησιμοποιουμένων διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς σπορᾶς.

Ἄρθρον 12.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν τῶν διατάξεων δι' ἃς ἄλλως ὥρισται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Φεβρουαρίου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ μέλη

Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Ν. ΚΑΛΥΒΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαρτίου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ν. ΜΑΡΚΟΥ

ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(7)

Περὶ ἀποσπάσεως κοινότητος ἐκ τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἐορδαίας εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον Κοζάνης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει 1) τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Νόμου ΓΦΞΒ' 2) τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Νόμου 296)1914 καὶ 3) τὴν ὑπ' ἀριθ. 59 ἀπὸ 16 Ὀκτωβρίου 1942 ἀπόφασιν τοῦ Πρωτοδικείου Κοζάνης ἐν ὁλομελείᾳ.

Προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ ἀποσπῶμεν τὴν κοινότητα Μαυροδενδρίου τῆς περιφερείας τοῦ Πρωτοδικείου Κοζάνης ἐκ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἐορδαίας καὶ ὑπάγομεν αὐτὴν ἐφεξῆς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Εἰρηνοδικείου Κοζάνης.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰανουαρίου 1943.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ν. ΜΑΡΚΟΥ

(8)

Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας τῶν Δικηγόρων Ἰωαννίνων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει α) τὸ ἄρθρον 1 παράγρ. 1 καὶ 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 87)1936 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ ἱδρύσεως Ταμείου Προνοίας παρ' ἑκάστῳ Δικηγορικῷ Συλλόγῳ» καὶ β) τὴν ὑπ' ἀριθ. 363 τῆς 3 Δεκεμβρίου 1942 σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Κυροῦμεν τὰς ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν τοῦ Ταμείου Προνοίας τῶν Δικηγόρων Ἰωαννίνων, τῆς 17 Ἰουνίου 1942, γενομένας τροποποιήσεις τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας τῶν Δικηγόρων Ἰωαννίνων, κυρωθέντος διὰ τοῦ ἀπὸ 30 Αὐγούστου 1937 Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 2.

Οἱ πόροι τοῦ Ταμείου Προνοίας τῶν Δικηγόρων Ἰωαννίνων ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1943 αὐξάνονται εἰς τὸ τετραπλάσιον τῶν ἐν ἄρθροις 4 καὶ 5 καθοριζομένων ποσοτήτων καὶ καταβάλλονται, ὡς τὰ ἄρθρα ταῦτα ὁρίζουσιν.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰανουαρίου 1943.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ν. ΜΑΡΚΟΥ

(9)

Περὶ ἐγκρίσεως τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου Τριπόλεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 93 τοῦ Κώδικος τῆς Δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς Νομοθεσίας προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 98)42 ἀπόφασιν τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Δήμου Τριπόλεως, δι' ἧς τροποποιεῖται ὁ ὀργανισμὸς τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου τούτου, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ὁ μισθὸς τοῦ ἰατροῦ τοῦ Δήμου ὁρίζεται εἰς δραχ. 4.500 τέσσαρας χιλιάδας πεντακοσίας μηνιαίως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Φεβρουαρίου 1943.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ

(10)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Δημοσίου Μαιευτηρίου Ἀθηνῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει 1) τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ἁρμοδιοτήτων τῶν Ὑπουργῶν τῆς Κυβερνήσεως κλπ.» 2) τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2769)41 Α. Ν. 3) πρᾶξιν τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου νοσηλευτικῶν ἱδρυμάτων, ληφθεῖσαν κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτοῦ τῆς 30)1)42, 4) τὴν ὑπ' ἀριθ. 37)43 γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Προνοίας Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Εἰς τὸν ὀργανισμὸν τοῦ Δημοσίου Μαιευτηρίου Ἀθηνῶν κυρωθέντα διὰ τοῦ ἀπὸ 7)10)38 Β. Δ)τος ὡς οὗτος μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθη ἐπιφέρεται ἡ κάτωθι τροποποίησις.

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ ὀργανισμοῦ, ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθη, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

Παρὰ τῷ Δημοσίῳ Μαιευτηρίῳ Ἀθηνῶν λειτουργεῖ τὸ ἐξωτερικὸν Παιδιατρικὸν ἰατρεῖον, τὸ ὁποῖον διευθύνεται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἰατρείου τούτου, οὗτινος ὁ ὀργανικὸς μισθὸς ὁρίζεται εἰς δραχμὰς 4.000 μηνιαίως προσαυξανόμενος βάσει τοῦ Ν. Δ. 698)41 καὶ τῶν σχετικῶν πρὸς τοῦτο ἀποφάσεων.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ ὡς ἄνω ἰατρείου ὑποχρεοῦται ὅπως καθ ἑκάστην ἐκτελῇ καὶ τὴν ἰατρικὴν παρακολούθησιν τῶν βρεφῶν τοῦ ἱδρύματος.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Προνοίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Φεβρουαρίου 1943.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
καὶ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Προνοίας
Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου